

**با قهرمانی شاگردان
رتگرز، برای نخستین بار
در تاریخ، هر دو تیم
آزاد و فرنگی ایران فاتح
مسابقات جهانی شدند**

263

**روز مانده تا
جام جهانی**

پخش زنده

لیگ برتر ایران - هفته ۴

استقلال	18:00
پیکان	
سپاهان	20:00
تراکتور	

سری آیتالیا

لاتزیو	14:00
آس رم	
فیورنتینا	19:30
کومو	
اینتر	22:15
ساسولو	

لیگ برتر انگلیس

ساندرلند	16:30
استون ویلا	
بورنموث	16:30
نیوکسل	
آرسنال	19:00
منچستر سیتی	

لالیگا اسپانیا

مایورکا	17:45
اتلتیکو مادرید	
بارسلونا	22:30
خاتافه	

بوندسلیگا آلمان

بایر لورکوزن	19:00
مونشن گلاذباخ	
دورتموند	21:00
ولفسبورگ	

لیگ یک فرانسه

مارسی	22:15
پاری سن ژرمن	

تیتربک

دبیل در زاگرب

زاگرب برای کشتنی ایران شهری خوش یمن بود؛ جایی که ملی پوشان ایران توانستند در یک اتفاق تاریخی هم در کشتنی آزاد و هم در کشتی فرنگی، قهرمان جهان شوند. پس از آنکه آزادکاران ایران قهرمانی خود را در مسابقات قهرمانی ۲۰۲۵ مسجل کردند، این بار نوبت به فرنگی کاران رسید تا با نمایشی درخشان بر بام دنیا بایستند.

شروع توفانی

تیم حسن رنگرز مسابقات را رویایی آغاز کرد. روز نخست، ۳۰ فرنگی کار به فینال رسیدند و یک نفر هم به دیدار رده بندی راه یافت؛ یعنی ۴ شانس مدال و ۹۰ امتیاز (۸۰ امتیاز آن محقق شد) احتمالی در همان روز اول. پیام احمدی ۱۸ ساله در وزن نخست شگفتی ساز شد و با شکست همه مدعیان به فینال رسید. غلامرضا فرخی در ۸۲ کیلوگرم، حرفه اش را یکی پس از دیگری با امتیاز عالی کنار زد و تنها یک امتیاز از دست داد. علیرضا عبدولی در وزن المپیک و شلوغ ۷۷ کیلوگرم عملکردی قابل قبول داشت و به دیدار رده بندی رسید. در نهایت امین میرزازاده، «تانک بختیاری»، طبق پیش بینی ها فینالیست شد. اهمیت این نتایج وقتی دوچندان می شود که بدانیم ۳ نفر از این ۴ کشتی گیر (احمدی، فرخی و عبدولی) نخستین حضورشان در جهانی را تجربه می کردند.

روز تلخ و شیرین

روز دوم با حاشیه و جنجال آغاز شد. دانیال سهرابی در حالی مقابل ابراهیم قائم فرانسوی مغلوب شد که ضربات پیاپی حریف به صورتش باعث پارگی لب و چانه و توقف مکرر مسابقه شد. پایان وقت پزشکی، شکست تلخ و اشک های سهرابی فضای سنگینی ایجاد کرد. اعتراض علیرضا دبیر و حسن رنگرز کنار تشک و انتشار سریع فیلم های این دیدار در فضای مجازی بازتاب گسترده ای داشت. در ادامه، علی احمدی وفا هم حذف شد تا روز سختی برای تیم ایران رقم بخورد. اما خیلی زود هادی ساروی، کاپیتان تیم ملی، ورق را برگرداند. با پیروزی های مقتدرانه و رسیدن او به فینال، تیم دوباره جان گرفت. اتحاد و همدلی تیمی هم با حضور سهرابی دلسرد شده در کنار ساروی به چشم آمد. سهرابی که شانس فینالیست شدن را از دست داده بود، با سر و صورت زخمی تا پایان روز دوم برای آماده شدن و مسابقه دادن در سالن گرم به هم تیمی هایش کمک می کرد که فیلم های این صحنه ها بازتاب گسترده ای در فضای مجازی داشت. با همه این اتفاقات روز تلخ جمعه، با طلای غلامرضا فرخی، طلای میرزازاده و نقره پیام احمدی شیرین شد.

طلای کاپیتان و تثبیت قهرمانی

روز سوم، طلای هادی ساروی که با پیروزی ۳ بر یک مقابل سارگسیان روس به دست آمد و فینالیست شدن سعید اسماعیلی و علیرضا مهمدی قدرت ایران را بیشتر به رخ کشید. محمدمهدی کشت کار، دیگر نماینده ایران هم عملکرد قابل قبولی داشت و تا نیمه نهایی پیش رفت اما با شکست مقابل کشتی گیر کره جنوبی امروز شانس برنز دارد. سعید اسماعیلی هم همانی بود که انتظار می رفت؛ در مسیر رسیدن به فینال بدون اینکه امتیازی از دست بدهد ۳۴ امتیاز کسب کرد و حالا امروز سکوی طلا انتظار او را می کشد. مهمدی هم بسیار مطمئن کشتی گرفت و همه منتظرند آتشب مدال طلا را برگردن او هم ببینند. سهرابی هم که با سروصورت بانداژ شده روی تشک حاضر شده بود، در دیدار رده بندی مائولیتکانوف قزاقستانی را ضربه کرد و به برنز رسید. با این مدال ها نه تنها کشتی فرنگی ایران قهرمان جهان شد که این قهرمانی با اقتدار شیرین تر هم شد. قهرمانی این دوره نشان می دهد کیفیت تیم فعلی با تیمی که سال ۲۰۱۴ قهرمان شد، قابل قیاس نیست؛ سالی که فرنگی ایران تنها یک مدال طلا داشت.

از یازدهمی تا قهرمانی

کار بزرگ تیم فرنگی زمانی بیشتر به چشم می آید که بدانیم این تیم سال ۲۰۱۸ در رده یازدهم جهان قرار داشت و تنها یک مدال برنز به دست آورده بود. حالا اما در کمتر از ۶ سال، با حضور علیرضا دبیر در فدراسیون و سپردن کشتی فرنگی به حسن رنگرز، تیم ملی بر بام دنیا ایستاد. در کشتی آزاد هم شرایط مشابهی وجود داشت؛ تیمی که سال های ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸ به رتبه های ششم و نهم رسیده بود، حالا در زاگرب قهرمان شده. برای نخستین بار در تاریخ، تیم های کشتنی آزاد و فرنگی ایران همزمان قهرمان جهان شده اند؛ اتفاقی تاریخی که شیرینی ویژه ای برای ورزش ایران دارد. فرنگی کاران آخرین بار سال ۲۰۱۴ قهرمانی را تجربه کرده بودند و آزادکاران هم سال ۲۰۱۳. حالا پس از یک دهه، هر دو تیم در یک شهر و در یک سال، طلایی و تاریخ ساز شدند.